არც დამარცხებულებს ასამართლებენ

,,ზენიტი” (ლენინგრადი) - ,,დინამო” (თბილისი) 5:4 (2:1). ლენინგრადი. ვ. ი. ლენინის სახელობის სპორტულ-საკონცერტო დარბაზი. 19 მარტი.

,,ზენიტი”: ბირიუკოვი, დავიდოვი, სტეპანოვი, ტიმოფეევი, აფანასიევი, ლარიონოვი, ბარანიკი, ჟელუდკოვი, ჩუხლოვი (სალენკო, 46), დმიტრიევი, პოდპალი (კუზნეცოვი, 89).

,,დინამო”: გაბელია, კეტაშვილი, ცვეიბა, ჭედია, გუბაზი (კორღალიძე 54), ტყებუჩავა, სვანაძე, სულაქველიძე, გ. ჯიშკარიანი, გურული, მესხი (ფანცულაია, 46).

გოლები: დმიტრიევი (2, 78), გ. ჯიშკარიანი (9,60), პოდპალი (42), ბარანიკი (49), კორღალიძე (55); სალენკო (87), გურული (90, თერთმეტმეტრიანით).

გააფრთხილეს: ტიმოფეევი, ჟელუდკოვი, ლარიონოვი; გააძევეს კორღალიძე (64).

მატჩის შემდეგ თბილისელთა უფროსი მწვრთნელი გერმან ზონინი გასახდელში არ შესულა, ავტობუსშიც ყველაზე ბოლოს ავიდა და მხოლოდ ეს უთხრა ფეხბურთელებს: ,,ასწიეთ თავები, დამარცხება რომ არ ყოფილიყო, არც გამარჯვება იქნებოდა, წინ მთელი სეზონია!” იმ წუთში, ცხადია, სხვასაც ფიქრობდა უფროსი მწვრთნელი, მაგრამ რაკი გუნდმა თავი არ დაზოგა, თუმცა მაინც დამარცხებულმა დატოვა მოედანი, რაკი ბიჭები ამ მარცხს მართლაც ძალიან განიცდიდნენ, მწვრთნელმა ,,შინაური” საუბარი შემდგომისთვის შემოინახა. იმ წუთში ყველა მაინც იმაზე ფიქრობდა, რომ მატჩის გადარჩენა შეიძლებოდა, შეიძლებოდა, ის სამწუხარო ინციდენტი რომ არა, რის შემდეგაც თბილისელები ათნი დარჩნენ მოედანზე, ის სამი უხეში შეცდომა რომ არა, მცველებმა და მეკარემ რომ დაუშვეს საკუთარი კარის მისადგომებთან.

გულშემატკივრებმა იციან, რომ ჩვენს ფეხბურთელებს მათთვის უჩვეულო პირობებში მოუხდათ ამ მატჩის ჩატარება. ბეტონზე გადაკრული სინთეზური მასალის საფარი მაინც სხვაა, შეუჩვეველ გუნდებს უჭირთ ასეთ მაგარ მოედანზე თამამად თამაში.

ლენინგრადელი მაყურებელი დიდი ინტერესით მოელოდა ამ მატჩს. უნდა ითქვას, რომ იმ საღამოს ქალაქის სპორტულ-საკონცერტო კომპლექსში ლამაზი, აზარტული, დაძაბული ფეხბურთი იხილა მაყურებელმა. მატჩს ამშვენებდა თითქმის ყველაფერი, რითაც ასე გვხიბლავს ფეხბურთი, გოლებიც უხვად იყო...

თამაშის დასაწყისში თბილისელთა კარში გასულმა ბურთმა ბრემენში ,,ვერდერთან” გამართული მატჩის სიუჟეტი მოგვაგონა, მაგრამ დინამოელები უცაბედი გოლით არც ახლა შედრკნენ, მასპინძელთა შტურმი თბილისელებმა თანდათან ჩააცხრეს, თამაში გათანაბრდა და გარდამავალი უპირატესობით წარიმართა. პრესის ლოჟაში ლენინგრადელმა კოლეგამ მატჩის დასაწყისში გვითხრა: მთავარმა მწვრთნელმა ს. ზავიდონოვმა თამაშის წინ ზენიტელები გააფრთხილა, რომ განსაკუთრებული კონტროლი გაეწიათ დინამოელთა შუა ხაზისთვის, ფორვარდებიდან კი – მესხისა და გურულისათვის. ლენინგრადელებმა მწვრთნელის მითითება შეასრულეს, სამაგიეროდ მათ თითქმის ვერაფერი გააწყვეს გ. ჯიშკარიანთან, რომელიც გამუდმებით სახიფათოდ უტევდა მეტოქის კარს და ყოველ წამს მზად იყო გოლის გატანისათვის ხელსაყრელი მომენტის გამოსაყენებლად. გ. ჯიშკარიანმა შორი მანძილიდან ასე გაიტანა ულამაზესი გოლი, მერე კიდევ ერთხელ აიძულა ბირიუკოვი საკუთარი კარიდან გამოეტანა ბურთი.

მატჩის მიწურულს მას კიდევ შეეძლო ერთი ბურთის გატანა, მაგრამ საჯარიმოში უხეშად ეთამაშნენ. პენალტი კარგად გამოიყენა გურულმა.

მასპინძლები ამ მატჩში ყოველთვის წინ იყვნენ, თუმცა მაშინაც კი, როცა ანგარიში გახდა 1:3 და 3:5, დინამოელები საკუთარი ძალების რწმენით იბრძოდნენ. ეს არ შეიძლებოდა არ დაუფასდეს კოლექტივს, დააკვირდით: ,,დინამო" აგებდა 1:3 და ათ წუთში შეძლო ორი ბურთის გატანა.

...მიმდინარეობდა მატჩის 64-ე წუთი, ჟელუდკოვი სვანიძეს უხეშად ეთამაშა და ეს უკანასკნელი სარეკლამო ფარებს მოენარცხა. მოედნის გვერდით ხაზს და სარეკლამო ფარებს ერთმანეთისგან რამდენიმე სანტიმეტრი აშორებს (?!) ამ მომენტში ჟელუდკოვს კორღალიძე მიეჭრა და ,,ხელი ამოარტყა მუცელში". ასე ჩაწერა მსაჯმა ოქმში. არავითარი გამართლება არ აქვს კორღალიძის გამოხდომას, მაგრამ არა ჩვენი ფეხბურთელის დასაცავად, არამედ სიმართლის გასარკვევად თავს ვალდებულად ვთვლით ვთქვათ, რომ კორღალიძემ დარტყმის იმიტირება გააკეთა (ასეთ მოძრაობებს კარატეში ,,უკონტაქტო" დარტყმა აქვს), რაც ჟელედკოვმა უმალვე გმოიყენა – თითქოს ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენეს. საბოლოოდ ჟელუდკოვი ყვითელი ბარათით დაისაჯა, კორღალიძე კი – გაძევებით.

არ შეიძლება არ გვაშფოთებდეს ის დარღვევები, რასაც ჩვენი ფეხბურთელები ავლენენ ჩემპიონატის სტარტზე. გუნდის ხელმძღვანელებს მეტი მუშაობს მართებთ მოთამაშეებთან, რათა მსგავსი შემთხვევები აღარ განმეორდეს.

პირველმა გასვლითმა მატჩმა გვიჩვენა, რომ ჩვენს გუნდს აქვს რეალური პოტენციური შესაძლებლობები, იგრძნობა მობილიზება, ბოლოს და ბოლოს მეტოქის მოედანზე ოთხი ბურთის გატანაც ხომ ამაზე მეტყველებს. ვიმეორებთ, ,,დინამოს" თამაში ურიგო შთაბეჭდილებას არ ტოვებს, ეს მატჩის შემდეგ სპეციალისტებმა და ჟურნალისტებმაც ერთხმად აღნიშნეს. ახლა მთავარია კოლექტივმა სრულყოს აღებული კურსი, ცხადია, ლენინგრადის გაკვეთილის გათვალისწინებით.

დაბოლოს ვიტყვით, რომ ჩვენი აზრით, მატჩი საუკეთესოდ ჩაატარა მოსკოველ მსაჯთა ბრიგადამ ვ. ბუტენკოს ხელმძღვანელობით. თუმცა ვ. ბუტენკოს მიმართ ლენინგრადის პრესამ საყვედურებიც გამოთქვა.

გუშინ რედაქციაში გვირეკავდნენ, გვეკითხებოდნენ: რატომ იმსაჯა ვ. ბუტენკომ ასე მცირე ხანში ორ მატჩში? საქმე ისაა, რომ თბილისში ჩემპიონატის პირველ მატჩში ,,დინამო" - ,,ჟალგირისის" შეხვედრისთვის სხვა არბიტრი იყო დანიშნული, რომელიც ავად გახდა. იგი ბუტენკომ შეცვალა. ლენინგრადში კი მისი მსაჯობა განრიგით იყო დაგეგმილი.

თენგიზ გაჩეჩილაძე,
,,ლელოს" სპეც. კორ. ლენინგრადი-თბილისი

ლელო 22.03.88